

pleje indtil det 16. år hos *privat praktiserende tandlæger*. Det foresloges endvidere, at ydelserne skulle honoreres af den offentlige sygesikring efter regler, der fastsættes ved overenskomst mellem Dansk Tandlægeforening og den offentlige sygesikring, samt at sygesikringen skulle være forpligtet til efter regler fastsat af indenrigsministeriet efter samråd med sundhedsstyrelsen at afgive oplysninger om virksomheden i medfør af loven.

Om baggrunden for lovforslaget hedder det i de ledsagende bemærkninger:

„En af de store politiske opgaver i Danmark er at finde udvej til besparelser på de offentlige budgetter. Dette må medføre en ændring af den traditionelle måde at budgettere og prioritere på. Ressource-spildet bliver mindst, hvis der prioriteres efter nytteværdi.

I tilfælde, hvor sociale ydelser lige så godt og billigere kan udføres i privat sektor, bør dette ske. Derved forhindres den selvforstærkende vækst i den offentlige sektor, der i højere grad har været kvantitativ end kvalitativ.

Den nuværende børnetandplejeordning er unødigt kostbar, hvad angår etablering, vedligeholdelse og drift. Iflg. Statistiske Efterretninger nr. 43 af 1975, tabel side 989, udkommet 4. juli 1975, er kommunernes budget for børnetandplejen for 1975-76 på 408,6 mill. kr. Beregninger foretaget på grundlag af enkelte kommuners børnetandplejebudgetter viser, at disse kommuner kunne have fået de samme ydelser billigere i den private sektor.

I kommuner, som på dispensationsbasis lader børnetandpleje foretage hos privatpraktiserende tandlæger, er der tilfredshed med ordningen, og beregninger har vist, at driften af offentlige klinikker ville koste indtil 50 pct. mere, hvortil kommer etableringsudgifterne.

På grundlag heraf har 134 kommuner, omfattende 24 pct. af landets børn, anmodet om dispensation fra indretning af kommunale tandklinikker.

Andre fordele ved børnetandpleje i privat sektor fremfor i offentlig er opretholdelsen af det frie tandlægevalg og det frie konkurrencemoment til højnelse af kvaliteten samt en bedre kontinuitet i patient/tandlæge-relationen.“

Ved 1. behandling blev lovforslaget afvist såvel af indenrigsministeren som de øvrige partiers ordførere.

Udvalget afgav ikke betænkning over lovforslaget.